

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1884-08-17

ἡμεῖς ἔγραψεν ἅ 1 3 3/4 - ± Ἄ . 2 5

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10109>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΕΤΟΣ Α΄.

ΑΡΙΘ. 25.

Συνδρομή υποχρεωτική έτησία προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 3. Έν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεωπόλειον.

Editor S. HOURMOUZIOS Limassol.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντραπήν, διότι γρήγορα ἢ ἄργα θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

17, ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1884.

Γνωπτὸν ἴσως πλέον τυγχάνει τοῖς πλείστοις τῶν ἀναγνωστῶν μας, ὅτι ἡ σκληρὰ καὶ βέβηλος τοῦ θανάτου χεὶρ ἢ τὸ μαθρὸν καὶ τρομερὸν φάσγανον ἀνω τῆς ἀνθρωπότητος φριμώδως πάλαισάν νεόν κακούργημα θηριωδῶς διεπράξατο, νέας καρδίας σκληρῶς διαμπαῖ διατριπτήσασα. Σκώληξ ὀλέθρου τοῦ θανάτου ἀπὸ στολῆς, τερπνὸν καὶ μυροβόλον κάλυκα— τὴν ΕΛΕΝΗΝ ἢ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ— λάθρα προσέβαλλε καὶ βαθμηδὸν κατέστρεψε, μέχρις οὗ ὁ ἀπιστείας ἐξαγριωθείς κατὰ τῶν κατ' αὐτοῦ ἀφειδῶς παρεμβαλασμένων ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης προκαμμάτων λυσσῶδως κατέκοψε καὶ χαμαὶ ρίψας ἐποδαπύτησε. Τοῦ σκληροῦ τούτου δράματος συμπαιθεῖς θεατῆς ἤσῳ τὴν προπαρελθούσαν Τετάρτην ἢ πάλιν Δευτέρα τοῦ ἤτις καὶ σύσσωμος σχεδὸν προέπεμψε τὴν πολυκατάρτητον ΕΛΕΝΗΝ εἰς τὴν τελευταίαν τῆς κατοικίαν. Ἡ νεκρῶσιμος ἐψάλλη ὑπὸ τῆς Α. Πανιερότητος τῶν Ἄγ. Κατ' αὐτὸν λόγον δὲ δύο ἐξεφανήθησαν, ὁ πρῶτος ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Ν. Λανίτου καλλιτεπέστατα ἐξιστορήσαντος καὶ συγκινητικώστατα θρηνησαντος τὸν ἐνάρετον βίον καὶ τὴν ἀγαθὴν ψυχὴν τῆς μακαρίτιδος, καὶ ὁ δεύτερος ὑπὸ τοῦ κ. Α. Κ. Παλαιολόγου « τὸ φραδὸν καὶ ἀσημον τῆς ἀνθρωπότητος » καταλλήλως πάνυ οἰκτείραντος. Μία ἐπιτροπομένης ὑπὸ τοῦ χώρου τῆς « Σαλπιγγος » τῆς δημοσιεύσεως ἀμφοτέρων τῶν λόγων τούτων, δημοσιεύσαμεν μόνον τὸν τοῦ κ. Δ. Ν. Λανίτου, βέβαιοι ὄντες, ὅτι θέλει εὐχαριστήσῃ τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν.

Πανιερώτατε Δέσποτα!

«Μνημὴ δικαίου μετ' ἐγκωμίων.»

Καὶ πάλιν πένθιμος τοῦ σημαντροῦ ἦχος, καὶ πάλιν ὄσμη λιβάνου, καὶ πάλιν μυχία στοναχῆ καὶ θερμὰ πληθόντα δάκρυα προσκαλοῦμαι μεν' ἀνάβω ἐπὶ θήματος πένθιμου ἐν θρηνησῶ, ἵνα λευκάνω τὸν μαργαρίτην ἐν ἡμαύρωσε τοῦ θανάτου ἢ πνοῆ καὶ στιλπνώσω τὴν ἀδάμαντα ἐν ἀπηνθράκωσεν ἢ θλοσῶρα καὶ βλεπεδαίμων ὄψις αὐτοῦ.

«Ἐκνή μου ἀκούς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ σημαντροῦ πῶς κλαίει;

«Γιὰ σένα κλαίει τὸ σημαντρον

γιὰ σὲ ἢ λαμπὰδα καίει!»

(Ζαλακώστας)

Ναί' ἀλλ' ἐγὼ γέρον ἤδη, καὶ τῶν γραμμάτων ἀπόμαχος καὶ τὴν τοῦ λογοῦ δύναμιν ἀφρημένος καὶ τῆς τέχνης ἐπιλήσμων, δέδια μὴ ὑστερήσω, μὴ τὸ κἀνεὸν μου ὠχρὰ καὶ μαραμμένα φερῆ τ' ἀνθῆ, μὴ ἡ χεὶρ μου ἐξησθενημένη δὲν ἰσχύσῃ εἰς πλήρη ἐπεξεργασίαν, ἢ δὲ καρδία μου βαρυαλγούσα, μὴ παραλύσῃ μου πᾶσαν δύναμιν, ἀλλὰ δὲν ἔχω χρεῖαν οὔτε τέχνης, οὔτε δυνάμειος, διότι εὐπλαστός ὄλη καὶ εὐαθής ὁ λειμὼν ἐξ οὗ δρέψωμαι τ' ἀνθῆ ἰδοὺ διατὶ ἀνέλαβον τὴν ἐκπληρωσὴν καθήκοντος, (διότι ἅπαντες καθήκοντα εἶχομεν πρὸς τὴν μακαρίτιδα), ἰδοὺ διατὶ καὶ γέρον καὶ πολλῶν ὑστερος, ἀνέλαβον νὰ θρηνηθῶ ἐπὶ τοῦ φερέτρου σου, ὦ χρηστὴ γύναι, ὦ καλὴ καὶ ἀγαθὴ Ἐλένη, ὦ πλάσμα ἀξίον τοῦ πλάσαντός σε! Σὺ οὖν δὸς τῷ λόγῳ μου ἰσχύον, σὺ δὸς δύναμιν εἰς τὰ

ἐξικματμένα ἔπη μου, σὺ κόσμησον αὐτὰ διὰ τοῦ κόσμου τῶν ἀρετῶν σου, διὰ τοῦ τῶν πλεονεκτημάτων σου καὶ δέξαι τὸν ἐξ αὐτῶν στέφανον μετ' ἐπιεικίας καὶ ἀνυθότητος.

Νέα, νεωτάτη, ἀνθηρὰ ὡς τὸ ῥόδον τῆς πρωΐας καὶ ἐπιετής ὡς χρυσάλλις κατῆλθε; ἐξ Ἀθηνῶν προσκληθεῖσα ἵνα διδάξῃ καὶ παιδεύῃ τὰς κόρας τῆς πόλεως; τῆς, ἃς καὶ ἐδίδαξας μετ' εὐσυνειδησίας καὶ ζήλου νεανικοῦ, διότι ἠγάπησας τὰς κόρας ἐκείνας ὡς ἀδελφάς, διότι ἠβηλες νὰ τιμήσῃς τὸν τεμνὸν τοῦ Ἀρακείου παρθενίονα εἰς ἐν ἐφοίτησας καὶ οὐ μόνον ἀνέπτυσσες τὸν νοῦν τῶν νεανίδων ἐκείνων ἀλλὰ καὶ τὸ ἦθος διέπλαττες καὶ τὴν συμπεριφορὰν ἐτελειοποιεῖς, μορφοῦσα αὐτὰς πρὸς τὸ ἦθος τὸ σὸν ὁμοῖον τῷ τῆς Ναυσικῆς; εἶπες τότε, νεωτάτην τὴν ἡλιάν, μόλις τὸ δέκατον ἔκτον ἐπὶ ἄγουσα, τῆς Πηνελόπης τῆ φρόνησιν, τὴν αἰδῶ, ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐξανθούσαν, καὶ τὴν συμπεριφορὰν ἀπλοϊκὴν, ἀπείρτητον, ἐκφανομένην ἐν τοῖς μελιγιοῖς τρόποις σου, τῷ αἰδημονίῳ καὶ χαριέντι μειδιάματι σου, καὶ τῷ πρόφρονι καὶ τερπνῷ λόγῳ σου; διδάσκουσα ἥσο πράξαι καὶ περίχαρις, τὸ ἦθος διετήρεις πάντοτε πρᾶον καὶ ἐμφανές, καὶ ἀνεπίκλοπον εἶποτε δὲ ταραχὴ τις ἢ ἀγανάκτησις εἶχε σε δὲν ὠγρία; διότι τὸ ὠχρὸν τοῖς ἀνάνδροις ἐνεστίν, ἀλλ' ἡδὺ ἐρυθρῆμα ἀνέθρῶσκεν ἐπὶ τῶν παρειῶν σου τῶν παρθενίων καὶ ἰδρῶς μαργαριτοειδῆς περιέχεε τὸ ὕψιφαές μετώπον σου ἢ χήρα μήτηρ σου, ἢ φρουρὸς καὶ προστατὴς τῆς ἀπείρου νεότητός σου,

βαρείαν ἠσθάνετο θλίψιν, τὴν ἀθυμίαν σου διακρίνουσα! Ὡς σὺ ἐρείδεσο ἐπ' ἐκείνης, σὺ ἐσκιάζεσο ὑπὸ μόνας τὰς μητρικάς πτέρυγας, ἢ δὲ μήτηρ ἐν ταῖς πρὸς Θεὸν ὁρησεσιν αὐτῆς, ὑπὲρ σοῦ ἤυχετο καὶ ἀπὸ σοῦ προσεδόκα τὴν αὐσιβὴν ἔσων ἀμφοτέραι ὑπέστριξε ἐν τῇ ὄφρα νία σου καὶ τῇ χηρείᾳ τῆς. Ὁ Θεὸς ἠλόγησεν ὑμᾶς διότι οὐδεὶς ὄδλος ἐν τοῖς χεῖλεσιν ὑμῶν, καὶ οὐδεμία κακία ἐρρύπαινε τὴν ψυχὴν ὑμῶν. Ἀγνὴ πάσης κακίας, ἀγνὴ ὡς ῥόδου κάλυξ, περιελούεσο τὴν φαιδρότητα, ἢ εὐφυῆς καὶ ἀθάνα ἀστείότης σου ἐκάλλυνε καὶ ἐλέπτυνε τὸν λόγον σου ἄλλως τε εὐχρῶν καὶ ῥέοντα· ὁ ἄκαλος καὶ γλυκὺς γέλως σου, ἔστις ἀπὸ τῆς καρδίας σου ἀπορρέων, ἔφερε πάντοτε μεθ' ἑαυτοῦ τὰ διακυγῆ τῆς πηγῆς του νάμακτα καὶ ἦτο ἔλος ἢ μυροβόλος πνοῆ τῆς.

Νεωτάτη κατῆλθε ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ τὰς πτέρυγας σεβασμίας μητρὸς ἀπωρφαμομένη πατρός, τοῦ φιλέλληνο; Γερμανοῦ Ἑρμαν Ἐβερτ, ὁμοιάζεις τότε πρὸς χελιδονέα ἐν τῇ φωλεᾷ του, ἀφ' ἧς δὲν ἀφίσταται ἢ χελιδῶν εἰμὴ μόνον ἵνα κομίση τροφὴν τοῖς χελιδονεῦσι. Δὲν ἐγίνωσκας, ὡς εἶπες μοι τότε ἢ μόνον τὸν κόσμον τῶν γραμμικῶν· ὁ λοιπὸς κόσμος ἦτό σοι ἀγνωστος, διότι μόλις ἀφῆκες τὸν θριγκὸν τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ἀρσακείου καὶ μόλις ἐπάτησας τοῦ βίου τὸν οἶδον.

Μετὰ πενταετίδα διδασκαλίαν, μετὰ διδασκαλίαν ἐπίπικον, ἧς αἱ τότε τῆς πύλεως παρθένου διήκουσαν, μετὰ πολλὰ παθήματα ἅτινα τὸ ἔργον τοῦτο σὺ ἐπιτάγεται, οὐδὲν ἄλλο ἐκτέλεσας, ἢ τὸν σεβασμόν, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν τιμὴν ἀπάντων ἡμῶν, καὶ ταῦτα ἔφερε; ὡς πλοῦτον, ὡς φερνὴν πολύτιμον καὶ τιμαλφῆ· πεπιδέριον ἔφερες τὴν εὐσέβειαν, ψέλλια τὴν ἀγνότητα, ἐγκόλπικον ἦν σοι ἢ ἔλη τοῦ ἠθοῦς εὐγένεια καὶ ἀγαθότης· ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς μητρὸς, ἐφόδιον ἔχουσα τὴν χρηστὴν ἀνατροφὴν καὶ τὴν πολλὴν σεμνότητά σου, διέμενες ὡς σεμνὴ ἐστὶς ἀπὸ τῆς ἐστίας τοῦ οἴκου σου, ὡς εὐγενὴς Ἑλένη, ἕως οὗ ὁ Θεὸς ἠδόκησε τὰ βέλτιστα περὶ σοῦ. Ἡ ἀγαθότης σου ἢ ἀπαστρέπτουσα τῆς ψυχῆς σου καλλονὴ ἐγένοντο ἤδη ζηλωτά, θερμὸς δὲ αὐτῶν ζηλωτῆς ὑπῆρξε μάλιστα ἐκεῖνος, ὅστις προσήνεγκέ σοι τὴν δεξιάν, ὁ βαρυπενθὼν σύζυγός σου, ὁ ἰατρός Ἰωάννης Καρκαρωργιάδης, τρόφιμος καὶ οὗτος τῆς τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου Ἰατρικῆς Σχολῆς, ἧς ἢ αἴγλη δι' αὐτοῦ πρῶτον ἐσελάγησεν ἐν ἡμῖν. Λιποῦσα τὰς πύλας τοῦ Πανελληνίου Παρθεναγωγείου, ἀνέβησας τὴν θύραν τοῦ οἴκου σου, γενομένη σύμβιος ἐπ' εὐδαιμο-

νία συμβίου ὑπερηφαινεμένου ἐπὶ σοί, ἀφιερῶντος πᾶσαν αὐτοῦ τὴν μέριμναν ὑπὲρ σοῦ καὶ τὴν καρδίαν ἀρρήκτως συνενώωντος τῇ σοί. Οὕτω δὲ συνεσφιγμένοι προτεικνύσαστε τὴν καρὰν καὶ τὴν εὐγενὴ καὶ ἀθάνα φαιδρότητα εἰς τὸν οἶκον ὑμῶν. Ἡ τιμὴ καὶ ἢ ὑπόληψις τῶν συμπολιτῶν μου οὐδαμῶς ὑπὸ τοῦ χρόνου μειωθεῖσαι διετέλουν ἀκμάζουσαι καὶ ἀνθηραὶ πρὸς σέ ἦσαν πάντα ταῦτα κοσμήματα ἀδρά καὶ πολύτιμα ἅτινα αἰγλήεντα θὰ παρμείνωσι καὶ μετὰ θάνατον εἰς μνήμην τοῦ ἐν ἡμῖν βίου σου, εἰς μαρτύριον τῆς χρηστότητός σου, ἢ ἀκμαίαν διετήρησας μέχρι τῆς γῆς. Ἀλλ' ὁ Θεὸς ἠδόκησε νὰ σέ ἀπομακρύνῃ τοῦ κόσμου τούτου καὶ ἀποχωροῦσαν σέ συνοδεύομεν μέχρι τοῦ τέφρου ἀθροῖο, θλιβόμενοι ἐπὶ τῇ στερήσει σου, ἐπὶ τῷ ἄνωθι θανάτῳ σου ἐπελθόντι σοι μετὰ τριάκοντα τριῶν ἄσπιλον καὶ ἀξιωματικὸν βίον ἢ μνήμη σου διαμμενεῖ ἐν ἡμῖν ἀείποτε μετ' ἐγκωμίων. «Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων.»

Νόστος ἀνιάτος, νόστος ὑπερτέρα τῶν δυνάμεων τῆς ἐπιστήμης κατέλαβέ σε, κατέτρυξέ σε, ἢ δὲ τοῦ συμβίου σου ἐπιστήμη προειδίκα τὴν συμφορὰν, ἔστατι ἐν θρήνοις ἐπαποροῦσα καὶ ἀμηχνοῦσα. Ἀπασα αὐτῆς ἢ δύναμις, ἀπασα ἢ νεανικὴ εὐρωστία σου, ἢ λεπτή καὶ ἀρωματωδῆς ἀτμόσφαιρα τοῦ ὑψηλοῦ Ὀλύμπου μας, αἱ σθενοφόροι καὶ ἰαματικά τῆς Γερμανίας πηγὰί, αἱ ἐπισκέψεις τῶν σοφωτέρων τῆς Εὐρώπης ἰατρῶν, τὰ πάντα μάτην ἐγένοντο ἢ ἀσθένεια πελεμουμένη πανταχόθεν, δὲν κατεβάλλετο, δὲν ἐνέδιδεν, ἀλλὰ προὔβαινε δλέτειρα μέχρις οὗ ἐν τῇ θερμῇ τοῦ πολυπαθοῦς συμβίου σου ἀγκάλῃ, ἐν μέσῳ τῶν δύο τρυφερῶν βλαστῶν σου, οἵτινες ἠῤῥξανον παρὰ σοὶ ὡς δύο κρῖνα παρὰ διακυγῆ ρεῖθρα καὶ εὐήλιον χώρον, παρὰ τὰ καθαρὰ ρεῖθρά σου, πεφυτευμένα παρὰ τὰ μητρικά κρυστάλλινα στέρνα σου, ἔπεσες ὡς ῥόδον, ὅπερ ἐξήρανε τοῦ θερμοῦ ἀνέμου ἢ πνοῆ καὶ ἐφυλλορρόησεν ὑπὸ τὸν καύσωνα τοῦ ἡλίου. Κεῖσαι νεκρά! περὶ σέ θύονται ἤδη λίθαι, καὶ λαμπάδες κκίοντοι, καὶ δάκρυα γέονται, καὶ κοπετοὶ καὶ θρήνοι συζύγου καὶ τέκνων ἀκούονται ὡς πένθιμοι ἦχοι μικροῦ ἐρχόμενοι· περὶ σέ συνωστισμένη ἢ πόλις θρηνεῖ ἐπὶ τῷ θανάτῳ γυναικῆς ἐντίμου, γυναικὸς ἀξίας καὶ τῶν κοπετῶν συζύγου καὶ τῶν ἐλοφυρμῶν τέκνων καὶ τῶν δακρύων τῶν κυριῶν καὶ τῶν εὐλογιῶν τῶν πολιτῶν.

Χαῖρε φίλη νεκρά· ἐγὼ ἐπέπρωτο νὰ σοὶ πλέξω τὸν ἐπικηδεῖον στέφανον; ἐγὼ, ἕστις δὲν ἠδυνάμην νὰ ἀνθολογήσω ἐκ τῶν τοῦ βίου σου ἢ ὅσα διετηρήθησαν ἐν

τῇ μνήμῃ μου ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν σου, καὶ ὅσα ἠχοῦσιν εἰς τὰ ὦτά μου ἀπὸ τῶν εὐλογιῶν ἀπάσης τῆς πόλεως; Δὲν ἔφερα ἄνθη νὰ ράνω τὴν σορὸν σου, διότι σὺ εἶ ῥοδονία ῥοδοκομῶσα. Δὲν σοὶ ἔφερα μύρα διότι νῦν ἀρμόζει σοὶ ἢ ὁσμὴ τοῦ λιβάνου ἢ τοῦ θανάτου ἀπόπνοια ἢ περιεχυμένη ἐν τῷ νεφί.

Φίλαι τῆς μακκρίτιδος! χύτατε ἀκόμη ἐν δάκρυον ἐπὶ τοῦ λειψίου τῆς φιλάτης ὑμῖν Ἑλένης! Μαθήτριάι τῆς νεκρᾶς διδασκάλου, ἀσπάσθητε τὴν χεῖρα τὴν μυριάκις θωπεύτασιν ὑμᾶς. Πανιερώτατε Δέσποτα, ἱερεῖς τοῦ Ὑψίστου, δεήθητε ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς μακκρίτιδος Ἑλένης! Ἀπαντες δ' ἡμεῖς ὡς εὐχρηθῶμεν τῷ Θεῷ ἵνα ἐλαφρὸν χυθῆ τὸ ἐπ' αὐτῆς γῶμα. Γ α τ α ν ἔ χ ο ι ς ἔ λ α φ ρ ἄ ν !

Τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς τοῦ Κτήματος Πάφου ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις, ἀπεδείχθη δ' ὅτι ὁ ἀπὸ ἐνὸς μόλις ἔτους διευθύνων τὴν Σχολὴν εὐπαίδευτος κ. Γ. Λουκᾶς ἐξετέλεσε μετ' ἀκαμάτου ζήλου τὰ καθήκοντά του. Κατάλογον καὶ ἀξιόλογον λόγον ἐξεφώνησε, τοῦ ὁποίου τὴν δημοσίευσιν θεωροῦμεν ἀναγκαίαν ὑποσχόμεθα νὰ κάμωμεν τοῦτο προσεχῶς.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

Γνωστὸν τυγχάνει παντὶ σχεδὸν Κυπρίῳ ὅτι ὁ ἐν Λονδίῳ διαμένων εὐπαίδευτος φιλόμουσος καὶ φιλόπατρις κύριος Ἰερώνυμος Μυριανθεὺς ἴδρυσε πρὸ ἐνὸς ἤδη ἔτους ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ του πατρίδι παρὰ τὸ χωρίον Καμνάρια Σχολὴν, ἐν ἣ προσέλαβεν ἀπὸ τινος διδασκαλέν τὸν εὐπαίδευτον κ. Κωνσταντῖνον Οἰκονομίδην ἐγγώριον καὶ συγγενὴ του. Τῇ 29 λήξαντος ἐξετελέσθησαν αἱ δημόσιαι ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς ταύτης ἐν αἷς τυχαίως εὐρέθη· δὲν δύναμαι νὰ κρύψω τὴν εὐχαρίστησιν ἢ ἔλαβον ἰδὼν τὰς προόδους τῶν μαθητῶν καὶ ἀναλογισθεὶς τὰς ἀκαμάτους προσπάθειας τοῦ διδασκάλου. Δύο κοράσια ἐκ τοῦ χωρίου Ἀγ. Δημητρίου ἐν διαστήματι τριῶν μόνον μηνῶν ἔμαθον ν' ἀναγινώσκωσιν εὐχερῶς καὶ ἀλανθάστως ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ Βροτοῦ, ἀνάλογον δὲ πρόοδον βλέπει τις εἰς πάντας τοὺς μαθητεύσαντας.

Ἐκ τοῦ Ὀλύμπου

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμητισσοῦ
(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Μικρὰ ὑψωσις ἐγένετο κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην.

Κρασία ἀπίσσα δὲν κατέβησαν.

„ με πίσσιν Γρ. 158—200

Ρακὴ σοῦμα 19 βαθμ. 2. 10

Χαρούπια ἀζήτητα μέχρι τούδε. Ἡ νέα εισοδία τούτων εἶνε καλή καὶ κατὰ τὸ ποσὸν καὶ κατὰ τὸ ποιόν.

Λευκωσίας (λίρα Ἀγγλ. Γρ. 182.)
 ὁ αἶτος ἐπωλήθη σήμερον τὸ κοιλόν Γρ. 23
 ἡ κριθή „ „ „ 13
 τὸ κρέας ἢ ὄκα „ 8

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΑΗΝ.

Ὅσοι τῶν Κ. Κ. Συνδρομητῶν δὲν λαμβάνουν τακτικὰ τὴν «Σάλπιγγα» παρακαλοῦνται νὰ κάμνωσι τούτο γνωστόν ἀμέσως εἰς τὴν Σύνταξιν.

Δεμησιῶ 6)18 Αὐγούστου 1884.

Φίλε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»,

Ἐπειδὴ πρό τινος καιροῦ πολλαὶ διαλύσεις ἀρραβῶνων συνέβησαν ἐν τῇ πόλει μας καὶ ἐπειδὴ τὴν αἰτίαν ἀποδίδω προ πάντων εἰς τὴν τῶν γονέων ἀμεριμνησίαν διὰ τὴν ἐκλογὴν καταλλήλου διὰ τὰς θυγατέρας των μνηστῆρος, διὰ τοῦτο,

Δημοσιεύσατε παρακαλῶ τὰ ἐξῆς πρὸς γνῶσιν καὶ παραδειγματισμὸν ἐκάστου γονέως.

Πρόσοχὴ γονεῖς.

Ὅταν ἐπέλθῃ ἡ τρισευδαίμων ἐκείνη ὥρα καθ' ἣν νέος τις ἤθελε σὰς ζητήσῃ τὴν θυγατέρα σας εἰς γάμου κοινωνίαν μὴ ἀμέσως ἀφαιρᾶσθε γονεῖς ὑπὸ τοῦ πάθους τῆς ἀλαζονείας καὶ τυφλοῦ ὄμματιν ὑπόσχεσθε τὴν χεῖρα τῆς θυγατέρας σας εἰς τὸν τυχόντα. Ὅφειλετε, γονεῖς, προηγουμένως νὰ ἐξετάσητε καλῶς τὴν διαγωγὴν τοῦ μέλλοντος γαμβροῦ σας, τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ θέσιν καὶ πλεῖστ' ἄλλα προσόντα αὐτοῦ μέλλοντα νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν εὐτυχίαν τῆς θυγατέρας σας τῆς ὁπίας τὸ μέλλον καὶ τὴν τύχην ἠθέλατε τῷ ἐμπιστευθῆ διότι διὰ τοῦ γάμου ὁ σύζυγος γίνεται πλέον ἢ πλησιέστερος αὐτῇ, καὶ ἡ ἐκ τοῦ γάμου συμβίωσις συνταυτίζει τὴν τύχην ἀμφοτέρων· καὶ διότι ὁ ἔγγαμος δέον νὰ δικάσῃται προσκεκολλημένος πρὸς τὴν σύζυγον, καὶ νὰ συνταυτίζῃ ἐπίσης τὰ τοῦ βίου συμφέροντα μετὰ ταύτης. “Ἐνεκεν τούτου καταλείφει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ μητέρα αὐτοῦ, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.” (Μάρκον Γ'.) Τίνι τρόπῳ λοιπὸν μία θυγάτηρ δύναται νὰ εὐτυχῆσῃ καὶ νὰ διέλθῃ λαμπρὰ καὶ εὐχαρίστους ἡμέρας τοῦ βίου της, ὅταν ὁ ἐκλεχθεὶς ὡς σύζυγος αὐτῆς στερεῖται παντὸς καλοῦ προτερήματος καὶ βρῆθῃ κακοποιῶν καὶ διαφθορᾶς; ποῖον τότε ἔσται τὸ ἀποτέλεσμα; Ἴδαν μὲν τὸ τῆς διαφθορᾶς πάθος ἐνεργήσῃ πρὸ τῶν γάμων ἀμέσως, ἐλεύ-

σεται ἡ τῶν ἀρραβῶνων διάλυσις καὶ τότε γονεῖς, μετὰ ποίου βλέμματος δύνασθε νὰ ἴδῃτε τὴν τεθλιμμένην καὶ ἐγκαταλειφθεῖσαν θυγατέρα σας ἀνελκισζόμενοι ἐτι σείσει ἴδιοι διὰ τῆς ἀκρισίας καὶ ἀπρονοησίας σας ἐβουθίσατε τὴν θυγατέρα σας εἰς τὰς λύπας καὶ ἠνοιξάτε αὐτῇ τὸν τάφον; Ἐὰν δὲ τὸ τῆς διαφθορᾶς ὡς εἶπομεν πάθος ἐνεργήσῃ κατόπιν τῶν γάμων, κίνδυνος ὑπάρχει μὴ ἐπέλθῃ τὸ διαζύγιον ὅπερ καὶ ἂν δὲν ἐπέλθῃ καθημερινὰ βάσανα καὶ λύπαι θέλουσι μετ' οὐ πολὺ ἐπιφέρει τὴν δυστυχίαν καὶ καταστροφὴν εἰς τὸν οἶκον. Ἀνάγκη λοιπὸν ὡ γονεῖς, νὰ ἐξετάζητε καλῶς τὰ πάντα πρὸ τῶν ἀρραβῶνων ἂν θέλητε νὰ καταστήσατε ἀληθῶς εὐτυχεῖς τὰς θυγατέρας σας καὶ μεμνησθευμένας καὶ ὑπανδρευμένας· διότι μάθετε ὅτι ὁ καλὸς σύζυγος εἶνε ἢ μᾶλλον γίνεται ὁ πιστότερος τῆς γυναικὸς φίλος καὶ τὸ φιλιέρον ἀκόμη καὶ πατὴρ καὶ μητὴρ· καὶ τούτο μαρτυρεῖ καὶ ἡ θρησκεία ἡμῶν διὰ τοῦ στόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ “καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.”

Καὶ ταῦτα διὰ τοὺς γονεῖς ἐκείνους ὅτι νῆς μέλλουσι νὰ συζεύξωσι τὰς θυγατέρας των.

Σεῖς δ' ἐπίσης, ὡ γονεῖς τῶν νέων ἐκείνων, ὅτι νῆς μέλλετε νὰ δώσητε τῷ υἱῷ σας τὴν μέλλουσαν τοῦ βίου του σύντροφον, δέον καὶ σεῖς νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν καὶ νὰ φροντίσητε ὅπως ἡ τῷ υἱῷ σας δεδησομένη μνηστῆ ἦνε καλῆς ἐπίσης διαγωγῆς καὶ ἀνατροφῆς ἵνα ὑπάρξῃ ὁμόνοια καὶ εὐτυχία ἐν τῷ οἴκῳ διότι καλὴ σύζυγος ἀποκαθιστᾷ διὰ τὸν ἄνδρα τὴν οἰκίαν ἐπίγειον παράδεισον, ἐνθα διαλύονται πᾶσαι αἱ λύπαι καὶ δυσαρτέκειαι του καὶ διότι ἡ καλὴ σύζυγος εἶνε τὸ πολυτιμώτερον τοῦ κοινωνικοῦ ἀνθρώπου εὐφραίνουσα τὸν σύζυγον καὶ πλουτοῦσα τὴν οἰκίαν. Ἀνάγκη ὁθεν καὶ διὰ τὴν μέλλουσαν μνηστῆ νὰ καταβάλληται ἡ δέουσα προσοχὴ· διότι ἡ γυνὴ ἄγαμος οὖσα, στερεῖται σπουδαίας θέσεως ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Ὡσπεύεται μὲν καὶ κολακεύεται νέα ἀνθηρὰ οὖσα ὑπὸ τῶν νέων, ὅτι νῆς πράττουσιν ἢ τι πρόσφορον πρὸς τὸ θεαθῆναι καὶ ἀρέσκειν, νυμφευθεῖσα ὅμως, ἡ γυνὴ, ἀπολαμβάνει σπουδαίας κοινωνικῆς θέσεως, εὐθύνας οἰκιακάς, εὐθύνας ἐνώπιον τῆς κοινωνίας, καὶ ἐνώπιον μάλιστα τοῦ συζύγου της, εἰς τὴν ὁποῖον, καλῆς οὖσα διαγωγῆς καὶ ἀνατροφῆς, ὀφείλει νὰ ὑποτάσσῃται, σέβηται, καὶ φοβῆται, ὡς τοῦτο λέγει καὶ ἡ Ἐκκλησία· ὅπως λοιπὸν ταῦτα γίνωσιν, ἀνάγκη ὅπως καὶ ἡ νέα ἔχῃ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα καὶ τὴν προσήκουσαν ἀνατροφὴν, περὶ ἧς πρὸ πάντων ὀφείλουσι νὰ ἐξετάζωσιν οἱ γονεῖς τοῦ μέλλοντος νὰ μνηστειθῇ νέου, διότι οὗτος ἐνίοτε τετυφλωμένος ὢν ὑπὸ τοῦ πάθους τοῦ ἔρωτος, ἀψηφίζει τὰ πάντα κατόπιν ὁμῶς καὶ εἰς τοῦτον ἐπέρχεται ἡ μετα-

νόσις διότι διὰ τῆς κακῆς συζύγου θέλει βλέπει τὴν οἰκίαν του ἄδην καὶ βασανιστήριον, ἐνθα ἡ χαρὰ καὶ εὐχαρίστησις ἦν τυχὸν ἀπολαμβάνει ἐκτὸς τῆς οἰκίας, θέλει μεταβάλλεσθαι εἰς λύπας καὶ στεναγμούς· ἡ δὲ τοιαύτη οἰκία ὀπισθοδρομεῖ καὶ ταχέως καταστρέφεται.

Προσοχὴν λοιπὸν Γονεῖς ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Σπουδαιότατον καὶ ἀπαραίτητον καθήκον σας εἶνε ἡ ἐκλογή καταλλήλων διὰ τὸν γάμον προσώπων διότι εἶνε πρᾶγμα σπουδαιότατον ὁ γάμος. Οὐδὲν γρήξει μεγαλειέτας μελέτης καὶ σπουδῆς ὅσον ὁ γάμος. Τὸ πᾶν δέον νὰ ἀποβλέπῃ τὸ πρόσωπον, τὴν καλὴν ἀνατροφὴν, καὶ οὐδέποτε μεγάλην περιουσίαν ἢ λάμπουσαν ὠριότητα· διότι ἡ μεγάλη πρεῖς γυναικὸς ἀπυνέτου, ἀποκαθιστᾷ αὐτὴν Ἐριννύα πρὸς τὸν σύζυγον. Ἡ ἐκλογὴ λοιπὸν συζύγων πρέπει νὰ γίνηται ἐξ ὁμοίας κοινωνικῆς τάξεως, ἐκ γνωστῆς οἰκογενείας, καὶ εἰ δυνατόν τῶν αὐτῶν ἠθῶν καὶ ἠθίμων καὶ ἀνατροφῆς γνωστῆς ἐπίσης· οἱ τὰ ταυαῦτα προσόντα ἔχοντες καὶ συζευθέντες θὰ διέλθωσι τριπόλιον τὸ πέρασ τῆς ζωῆς των.

Ἐκ Λευκωσίας.

Φίλε Σάλπιγγα,

Βλέπω ὅτι ἄλλοῦ κάθεσαι κ' ἄλλοῦ θωρεῖς; (σοφοῦ ἀχρεῖ!) ἡ «Σάλπιγγα» μέσ' εἰς τὴν Χώραν καὶ ὁμῶς γωραῖτικα δὲν βλέπω· τί; δὲν ἀξίζει ἀρά γε τὸν κόπον; (δὲν μᾶς φθάνει τὸ χαρτὶ καμένε) τρέξε ἀδελφέ, κινήσου, ἀναμίχθου μετ' ἡ νεολαίαν (ὄϊ γυιέ μου!) νὰ δῆς καὶ νὰ θαυμάσῃς, νὰ φριξῆς, νὰ τρομάξῃς· τρέξε πρὸ δῶ ἂ τοὺς ἔχασα νά νά! ἔβγα πάνω κύταξε Βρὲ ἀφῆσέ με διάολε νὰ πάγω εἰς τὴν δουλειάν μου· νὰ ἀνάβα σὺ καὶ μοῦ τὰ λέγη· μὰ μὴ μᾶς κάμῃς καὶ σὺ σὰν ἐκείνον πρὸ τὸν ἔσειλαν νὰ μάθῃ τὰ μυστικὰ τῶν Μασσῶνων κ' ἔγεινε κ' ἐκεῖνος Μασσῶνος· κύταξε, πρόσεξε, δὲ καὶ γράφε· νὰ σέ δῶ ὁμῶς καὶ ἔπειτα τὰ γράφομεν.

Ἡ ἐπάρατος θέρμη τὰβαλε καὶ μετ' ἡν πτωχὴν τὴν «Σάλπιγγα» τὴν ἀγαθὴν καὶ καλόγνωμον, τὴν πάντας ἀγαπῶσαν καὶ μηδένα βλάπτουσαν. Ἐκατάλαβε φαίνεται ὅτι ἡ «Σάλπιγγα» τῆς κάμνει κ κ ε τ ε ρ ι , καὶ σοῦ λέγει σὰν λείψη αὐτὴ, καὶ εὐρίσκω τὸν κόσμον σκυθρωπὸν καὶ συλλογισμένον, θὰ ἔχω ἀφορμὴν νὰ τοὺς πλησιάσω εὐκολώτερα καὶ θὰ ἔχω περισσοτέρους εἰς τὸ κατάστιχόν μου.»

Τοιαῦτα διενόησατο ἡ κυρά θέρμη καὶ προσέβαλε τὸν φίλον μου Ὑπογράφον τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα, ἀλλὰ δὲν ἐσκέφθη ἐτι κ' ἐγὼ γιὰ τὸ γυνάτι της θὰ βγάλω δὲ φύλλα αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα· χούμ! ξεύρεις κ' ἐσύ κυρά μαμμου μὰ ξεύρω κ' ἐγὼ κ' ἔλα νὰ σὲ μάθω . . . ἢ . . . ὄχι . . . ὄχι . . . μή . . . μή . . . μὴν ἔλθης, καὶ σὲ μανθάνω κ' ἀπὸ μακρὰ.

Κλίνετε γόνυ.

Εἰς χωρίον Ἀνώηραν ἐγεννήθη ἐς Ὀθωμανίδος Παρθένου υἱός· ἀπεδείχθη δὲ καὶ ἐβεβαιώθη καὶ ἐπεκυρώθη ἐτι ἄνευ ἀνδρός ἐγεννήθη ὁ παῖς· διὸ καὶ Μαγδῆς πανδήμως ἐκλήθη καὶ ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν προσκυνεῖται. Ὁ δεκάτος ἔννατος αἰὼν εἶνε γόνιμος διὰ τοὺς Μαγδῆδας· καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὴν παρ' Ὀθωμανοῖς ἱερὰν παράδοσιν 299 μὲν θὰ λάβωσι ψευδῶς τὸ ὄνομα Μαγδῆ, ὁ δὲ 300ος ἔσεται ὁ ἀληθῆς Μαγδῆς ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ σταλησόμενος καὶ λυτρώσων τὸν κόσμον ἐκ τῆς σκολιᾶς ὁδοῦ ἢ ἑτέραπετο, πολὺ γρήγορα, καθὼς ἤρχισεν ὁ αἰὼν οὗτος, θὰ φθάσωμεν τὸν 300όν· ἀλλὰ καὶ πολὺ πιθανὸν νὰ ἦνε ὁ ἐσχάτως ἐκ Παρθένου γεννηθεὶς, διότι οὐδεὶς ἐστάθη τόσον προνοητικὸς ὥστε νὰ κρατῆ σημεῖωσαν ὄλων τῶν φανέντων Μαγδῆδων, ἐπῆλθε δὲ σύγχυσις εἰς τὸν ἀῤῥοντα ἀριθμὸν καὶ πιθανὸν νὰ συνεπληρώθη ὁ μέχρι τοῦ ἀληθοῦς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς.

Εἰς μερικὰ χωρία μερικοὶ ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ φαίνωνται ὡς προεστώτες, κάμνουν μερικὰ πρίγματα ποῦ ἀντὶ νὰ τοὺς προξενούσιν τιμὴν, τοὺς προξενούσιν παιρικαιξίματα. Παρουσιάζονται π. γ. εἰς τὰ καφενεῖα ἢ ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχουν πολλοὶ, καὶ «διὰτι δὲν προσηκόνεσθε ἔρε μασκαράδες;» φωνάζουν ἀμέσως· «διὰτι δὲν σηκώσετε ἔρε ἐσύ νὰ μοὺ δώσης τὴν καρέκλαν νὰ κάτσω ἐγὼ ποῦ μοὺ πρέπει» λέγουν εἰς τὸν ἄλλον. Μὰ βρε προεστώτες, δὲν ξεύρετε ὅτι σήμερον διὰ νὰ σὰς τιμούν ὡς μεγάλους πρέπει νὰ φερέσθε ὡς μικροὶ καὶ μέγλυκοι καὶ ταπεινοὶ τρόπους; ἔπειτα θὰ σὰς πῶ γιὰ τοῦτο πολλὰ.

Λάρνακι 24 Αὐγούστου 84.

Κυρία Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀγ. Λαζάρου! Μοὺ φαίνεται ἐτι σὺν τῷ χριστιανικῷ ἔργῳ τὸ ὅποιον πράττεις διατηροῦσα ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἐκκλησίας τὸν φρενοβλαβὴ Διάκονον, πολὺ ὠραία θὰ ἔπραττες νὰ τὸν περιορίσης πλέον διότι δὲν μοὺ καλοῦρέσκει ἢ καλλίτερα στείλῃ τὸν διὰ συνδρομῆς σου εἰς κανὲν φρενοκομείον νὰ γλυτώσωμεν.

Ἀπὸ τινος θρυλλεῖται ἐνταῦθα ἐτι καὶ ἑτέρα ἀποβάθρα πηγήσεται παρὰ τῷ παλαιῷ Τελωνείῳ, καὶ προκυμαία τὰ μάλα ἀναγκαία σχηματισθήσεται ὑπὸ τῆς Σ. Κυβερνήσεως βοηθημένης ὑπὸ τοῦ Δημαρχείου. Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἴδωμεν πράγματα καὶ εὐελπιτοῦντες τῇ δραστηριότητι τοῦ Δημοτικοῦ ἡμῶν συμβουλίου δὲν ἀμφιβάλωμεν ἐτι θὰ τελεσφορήσωσι τὰ ἐν λόγῳ θρυλλήματα. Φοβοῦμαι ὅμως μήπως ἐπίτηδες διαδίδονται τὰ τοιαῦτα διὰ ν' ἀναγκασθῶσιν οἱ κύριοι τῶν πέριξ τῶν μερῶν τούτων οἰκοδομημάτων νὰ κάμωσι νέα ἔξοδα καὶ νέας διορθώσεις καὶ καλλωπισμοὺς.

Εἰς τὸ Ἀλισβερίσι μὲ τοὺς πυρετοὺς μᾶς ἐπέρασεν ἡ Λευκωσία. Πολλοὶ ταξειδεύουν χονδρικῶς εἰς τὸν Ἄδην. Ἀπὸ τὰ πολλὰ ὑγιεινὰ μέτρα ποῦ σκέπτονται ἐκεῖ ἐθόλωσαν τὰ μάτια τοὺς καὶ κόντευσαν νὰ συγκρουσθῶσι μετὰ τοῦ Δημάρχου τῶν. Ἐ Κύριοι! ποῦ τρέχετε; ἂν ἦνε κ κ ι σ μ ε τ τ ι θ' ἀποθάνητε.

Καλβοκορέσης.

Αὐτόθεν.

Παρουσιάσθη μὲν φορὰν ἐν Τζιριπιλλῆ τοῦ θῶρεν καλλίτερα πὸ μᾶς, εἶπε διὸ τρία λόγια κ' ἐχάθην ἀμέσως. Ποῦ εἶνε ἀδελφὲ νᾶλθη τώρα πάνω ἄς τὴν ἀποβάθραν νὰ δῆ καὶ νὰ θαυμάσῃ; . . . Ἐχω νὰ εἶπω πολλὰ, ἀλλὰ θὰ τ' ἀναγνώσητε εἰς τὸ βιβλίον τὸ ὅποιον ἰνομάζεται "Τὰ Μυστήρια τοῦ Πόντε." Οἱ περίπατοί μου εἶδω ἤρχισαν νὰ γίνωνται μὲ παντοῦφλες καὶ ττιρλίκι. (Σ.Σ. Ἐκτύπησε φαίνεται κανεὶνὸς ἢ πολλὴ ζέστη· τί νὰ σοὺ κάμη;) "Ὅσον πᾶμεν καὶ γυροῦμεν, νέα πράγματα θωροῦμεν." Ὅχι ὅ, καθὼς εἶπεν ὁ "Τρίμματος" ἀλλὰ ὅ φανὲν μόλις θὰ δυνηθῶσι νὰ φρετίσωσι καλῶς τὰ ἔργα τοῦ σλότους. Τὸ Πόντε τῆς Σκάλας δύναται νὰ ὀνομασθῇ "Δεύτερος ποταμὸς Ἰσραήλ".

Veritas Veritatum

Ἡ Ἀστυνομία μας κατ' ἐπίμονον αἰτησίαν τῆς πρὸς ἡμᾶς ἔλαβεν εἰσιτήριον καὶ διὰ τὰ Προξενεῖα. Μᾶς γράφει πράγματα ἐκ Λάρνακος ἀρκετὰ παράξενα τὰ ὅποια θὰ μάθητε κατόπιν καὶ θὰ φριξήτε. Ἐν τούτοις διὰ πρώτην φορὰν συνιστῶμεν εἰς ἕνα Ἡρόξενον νὰ τὰ συμβιβᾶσῃ πρὶν ἐκτεθῆ.

Ἐκ Βατυλῆς.

Πυρκαϊὰ μεγάλη δὲν φθάνει ποῦ κατέστρεψε ὅ ἀμαξῶν δεμάτια, ἔκαυσε καὶ τὸν πώγωνά τοῦ τε κατέχοντος αὐτὰ Μωσλίμου καὶ τοῦ Ναζίρου. Ἄγνωστος μέχρι τοῦδε ὁ θεῶς τὸ πῦρ κακοῦργος.

Ἐξ Ἄρσους Μεσσαρίας.

Οἱ κλέπται θαρυνθέντες ἀπὸ τὸ νὰ κλέ-

πτωσι τετράποδα, ἤρχισαν ἤδη νὰ κλέπτωσι καὶ δίποδα ζῶα· δεκατετραεῖς νεᾶνις κλαπεῖσα ἢ κλέψασα (ἄγνωστον τοῦτο) ἐγένετο ἄφαντος.

Ἐξ Ἄσσοας.

Ἐριδες, φιλονεικίαι, πόλεμοι ἐνταῦθα, ραδιτισμοὶ καὶ μαχαιρώματα . . . Τέλος πάντων ἴδου ἕνα ἀπαγόμενον εἰς Δικαστήριον.

Ὁ Τηλεγραφετῆς σου Βουλταῖος.

Ἐξ Ἱεροῦ Κήπου (Πάφου)

Δημοσίως ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας καὶ ἀπονέμω τοὺς ἐπαινούς τῷ Κυρίῳ Θεοδώρῳ Μακρύδῃ προέδρῳ τῆς ἐνταῦθα Σχολῆς διὰ τοὺς ἀπρότους πόλους καὶ φροντίδας ἄς κα ταβάλλει τοῦ νὰ ἴδῃ τὴν ἐνταῦθα Σχολὴν ἄριστα λειτουργοῦσαν, καίτοι τῆς Κώμης ταύτης μικρᾶς οὐσῆς ὀλίγιστοι μαθηταὶ φοιτῶσι. Δημοσιεύσατε τοῦτο κ. Συντάκτα ἵνα γίνῃ γνωστὸν ὅτι ὑπάρχουσι παρ' ἡμῖν ἄνδρες φιλομουσῆστατοι ἄξιοι παντὸς ἐπαινοῦ.

I. Φιλιππίδης.

Λύσις τοῦ κβ' αἰνίγματος

Ταῦρος—Τύρος—τυρὸς

Λυτῆρες. Ἡ Κ. Κ. Α. Ζιμπουλᾶκη ἐκ Λάρνακος καὶ ὁ κ. Πολύκαρπος Γαβριηλίδης ἐκ Λευκωσίας.

Λυτῆρ τοῦ δ' αἰνίγματος (ἀναλογεῖ εἰς τὴν μίαν ὁκτὼν ἐκ τοῦ α'. εἶδους τοῦ οἴνου, δύο ἐκ τοῦ δευτέρου, καὶ 4 ἐκ τοῦ τρίτου) Κ. Σοφοκλῆς; Λοβαρίδης ἐκ Λεμησοῦ.

Λύσις τοῦ κγ' αἰνίγματος

ζῆλος—ἦλος

Λυτῆρες. Κύρος Θ. Σταυρινίδης, Κωνστ. Ἀργυρίδης καὶ Εὐέλθων Γλυκῆς ἐκ Λευκωσίας. Κοσμάς Παπαδόπουλος καὶ Φίλιππος Παπαδόπουλος ἐκ Λάρνακος.

Αἰνίγμα κδ'.

Νόσος ἐπιδερμική

δυσύλλαβος τυγχάνω,

"Ὅτ' εἶμαι δὲ κολλητική

οὐδένα δὲν λαμβάνω.

Τὰ σύμφωνα τῶν συλλαβῶν

πλὴν φίλ' ἂν μεταθέσης;

Κι' ἔπειτα πάλιν τὸ διπλοῦν

σύμφωνον διαιρέσης;

Καὶ εἰς τὸ τέλος μου τὸ ας»

ἐλκύσας προσκολληθείς,

Ἀσκληπιάδην αἴφνης Σὺ

φίλον μου θ' ἀντικρύσης.

Λευκωσία.

N. K.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἢ ΚΥΠΡΟΣ ἐν Λευκωσίᾳ.